

MØTEINNKALLING

Utvalg: BEIARN KOMMUNESTYRE

Møtested: Samfunnssalen Moldjord skole

Møtedato: 11.05.2021 **Tid:** 09:00

Eventuelt forfall meldes til tlf. 75569000

Varamedlemmer møter etter nærmere avtale.

Innkalte:

Funksjon	Navn	Forfall	Innkalt for
Nestleder	André Kristoffersen		
Medlem	Rune Jørgensen		
Medlem	Audgar Roald Carlsen		
Medlem	Marit Cicilie Moldjord		
Medlem	Tom Forstun Antonsen	FO	
Medlem	Line Trones		
Medlem	Iris Skoglund		
Medlem	Håkon André Nordberg		
	Sæther		
Medlem	Linda Tove Tverrånes Moen		
Medlem	Gisela Beate Engholm	FO	
Medlem	Torbjørn Grimstad		
Medlem	Frank Einar Vilhelmsen		
Medlem	Espen Erling Karlsen		
Medlem	Irmelin Kristoffersen		
Medlem	Tommy Rasch		
Varamedlem	Linda Larsen		Gisela Engholm
Varamedlem	Bent Ove Tollåli		Tom Forstun Antonsen

SAKSLISTE

Saksnr. **Arkivsaksnr.**
Tittel

TILLEGGSLISTE – REFERATER

Orientering fra Beiarn Næringseiendom KF

18/21 20/930
LOKAL FORVALTNING AV FJELLOVEN – formannskapets innstilling legges fram i møte.

Beiarn kommune, 07.05.2021

Andre Kristoffersen
ordfører

REFERERES FRA DOKUMENTJOURNAL

Dato: - Utvalg: KST Beiarn Kommunestyre

Saksnr Løpenr	Regdato Navn Innhold	Avd/Sek/Sakb	Arkivkode
20/211-16 1425/21	24.03.2021 BK/OPP/V/KARI F47 BUFDIR Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet NY VEILEDER - ÅPENHET I GRENSELAND		
21/209-1 1625/21	13.04.2021 BK/OPP/V/KARI A22 SKOLEFRITIDSORDNINGEN - ORGANISERING AV SFO-TILBUDET		
21/153-2 1971/21	21.04.2021 BK/OPP/V/KARI N00 Linda Tove Tverråsnes Moen SPØRSMÅL TIL ORDFØRER ANGÅENDE LESKUR I KOMMUNEN		
20/311-32 1214/21	22.04.2021 BK/OPP/V/RITA B40 SKOLERUTE 2021-2022		
20/882-22 1990/21	22.04.2021 BK/OPP/V/KARI 614 HRP Prosjekt AS UNDERSKREVET AVTALEDOKUMENT FOR RÅDGIVNINGSSOPPDRAK ETTER NS 8402 FORPROSJEKT - NY SKOLE, FLERBRUKSHALL OG BASSENG		
20/28-57 1999/21	23.04.2021 BK/OPP/V/KARI A20 Meløy Kommune UTTALELSE FRA MELØY KOMMUNE - STYRK, IKKE LEGG NED UTDANNINGSINSTITUSJONEN PÅ NESNA		
20/264-6 2247/21	05.05.2021 BK/HO/LMG00 Nordlandssykehuset HF ETABLERING AV HELSEFELLELESSKAP - NORDLANDSSYKEHUSET HF OG KOMMUNENE		
20/11-19 2290/21	07.05.2021 BK/TEK/GH 610 Beiarn Næringseiendom KF PROTOKOLL FRA STYREMØTE 23.04.2021		

Bufdir

Statsforvalterne
Regionene i Bufetat
Helsedirektoratet
Utdanningsdirektoratet
Kommunesektorens organisasjon
Barneombudet
Alle landets kommuner

Deres ref:

Vår ref: 2021/51640-8

Arkivkode: 30

Dato: 24.03.2021

Informasjon om ny veileder

Vedlagt følger ny veileder som omhandler bilde, film og lydopptak i barnevernet.

Veilederen er basert på åpenhetsutvalgets utredning i NOU 2019:10 – Åpenhet i grenseland.

Formålet med veilederen er å stille opp noen utgangspunkter og retninger for de konkrete vurderingene som må gjøres i de ulike delene av barnevernet når barn, foreldre og ansatte tar bilde, film og lydopptak som dokumenterer barns hverdagsopplevelser.

Veilederen omfatter ikke bilde, film og lydopptak som tas, deles og arkiveres i en faglig sammenheng i barnevernet eller på institusjonene, for eksempel i forbindelse med utredning, saksbehandling eller terapeutisk behandling.

Veilederen omfatter også råd om kontakt med media.

Veilederen er tilgjengelig på <https://bufdir.no/Bibliotek/Dokumentside/?docId=BUF00005283>

Med hilsen

Ståle Schøning Seljenes (e.f)
rådgiver

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevet signatur.

Politisk klageinstans		
Ansøker	Ansatt	Ansatt nr
20/211	16	1425/21
24 MAR 2021		
F47		
Ansatt	Kari	
Ansatt nr		
Ansatt		
Ansatt		

Veileder

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet – 27. februar 2021.

Veileder til ledere og medarbeidere i barnevernet om bilder, film og lydopptak

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet

POSTADRESSE:

Postboks 2233,

3103 Tønsberg

Sentralbord: 466 15 000

bufdir.no

Innhold

Veileder til ledere og medarbeidere i barnevernet om bilder, film og lydopptak	1
1 Bakgrunn og anvendelsesområde	3
1.1 Bilder og film er en del av hverdagen	3
2 Viktige rettslige utgangspunkter	4
2.1 Restriksjoner må være saklig begrunnet og forholdsmessige	5
2.2 Taushetsplikt	6
2.3 Straffeansvar	6
2.4 Forsvarlig tjenestetilbud, drift og arbeidsmiljø	6
2.5 Oppbevaring og deling	7
2.6 Beslag	7
2.7 Samtykke	7
2.7.1 Generelt om samtykke	7
2.7.2 Barns samtykke, medbestemmelsesrett og rett til å nekte	8
3 Adgangen til å begrense bilde, film og lydopptak	8
3.1 Barn i barnevernsinstitusjon	9
3.2 Barn i fosterhjem	10
3.3 Informasjon til barn, unge, foreldre og pårørende	10
3.4 Der foreldrenes fotografering eller publisering er en belastning for barnet	11
3.5 Når andres oppførsel oppleves plagsom	11
4 Medienes særskilte rolle	12
4.1 Medienes samfunnsrolle	12
4.2 Det er den enkeltes valg å la seg intervju	12
4.3 Adgang til virksomheten	13
4.4 Medienes innsamlingsfase har særlig vern	13

1 Bakgrunn og anvendelsesområde

Veilederen bygger på åpenhetsutvalgets utredning med forslag til veileder fra 2019 - Åpenhet i grenseland.¹

Formålet med veilederen er å gi en oversikt over de rettslige rammene i et stort og fragmentert rettskildesbilde. Veilederen gir føringer for hvilke avveininger av ulike hensyn som må gjøres i forskjellige situasjoner, hvor bilder, film og lydopptak er aktuelt. Veilederen inneholder ikke detaljerte henvisninger til konkret regelverk. Ved behov for konkrete hjemmelshenvisninger anbefales oppslag i utredningen.

Veilederen omfatter bilde, film og lydopptak som dokumenterer barns hverdagsopplevelser. Veilederen omfatter ikke bilde, film og lydopptak som tas, deles og arkiveres i en faglig sammenheng i barnevernet eller på institusjonene, for eksempel i forbindelse med utredning, saksbehandling eller terapeutisk behandling.

Veilederen tar hovedsakelig utgangspunkt i problemstillinger knyttet til barneverninstitusjoner og fosterhjem, men kan også anvendes så langt den passer i barneverntjenesten for øvrig, som for eksempel i omsorgssentre, kommunale botiltak og sentre for foreldre og barn.

Selv om veilederen ikke gir absolutte svar på hvordan konkrete situasjoner skal løses, er den ment å være et verktøy, som ledere og medarbeidere kan bruke, for å gjøre gode vurderinger og avveininger.

Det er viktig at det enkelte tjenestested har gode rutiner for håndtering av situasjonene som kan oppstå på dette området. Det er avgjørende at de ansatte er bevisst hvilke rammer som gjelder, og hvilke avveininger som må gjøres. Særlig viktige tiltak er tydelig og god informasjon, samt dialogen de voksne seg imellom, og mellom voksne og barn.

1.1 Bilder og film er en del av hverdagen

De fleste har i dag mobiltelefon eller annet digitalt utstyr, som gjør at vi kan ta bilder, film og lydopptak når og hvor som helst. Å dokumentere livet sitt ved å ta og dele bilder og film er en viktig del av hverdagen for mange. Særlig barn og unge har mye av sitt privatliv dokumentert gjennom bilder og film på egen telefon eller nettbrett, og deres kontakt med omgangskretsen foregår i stor grad gjennom digitale kommunikasjonsmidler.

¹ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/nou-2019-10/id2643015/>

Ikke alle ønsker den eksponeringen som bilder, film og lydopptak fører med seg. De fleste ønsker å ha kontroll over hvilke bilder, film og lydopptak som gjøres tilgjengelig for andre. Det er ikke alle situasjoner vi ønsker å bli fotografert i, og de fleste liker heller ikke tanken på at noen andre oppbevarer bilder av oss, som en dag kan bli publisert eller delt uten vårt samtykke eller uten at vi kjenner til det.

Variasjonen er også stor blant barn og unge. Barn og unge har ofte andre behov enn voksne, og barn som bor på institusjon og i fosterhjem kan ha andre behov enn sine jevnaldrende som bor hjemme hos familien. Noen vil ikke bli avbildet, mens andre vil forevige alt som skjer i et fosterhjem eller på en institusjon. Dette kan skape ubehag i fosterfamilien eller for andre beboere og for ansatte på institusjonen. Også voksne ønsker forståelse for at de ikke alltid har lyst til å bli fotografert eller filmet. Disse utfordringene kan løses ved hjelp av bevisstgjøring, velvilje og enkle tiltak. Det enkleste er som regel at *vi snakker sammen*, at alle lytter til hverandre og at vi forsøker å ivareta ulike interesser, hensyn, ønsker og behov.

Det vil som regel også være nyttig med *kortfattet og veiledende informasjon* for fotografering, filming, lydopptak samt gode råd om generell bruk av mobiltelefon. Slik informasjon kan for eksempel henge som plakater på venterommet hos barnevernet, eller på institusjonen.

I det følgende kommer noen rettslige utgangspunkter for avveiningen, noen generelle råd for bilder, film og lydopptak i offentlig sektor, og noen mer spesifikke råd for ledere og medarbeidere i barnevernet.

2 Viktige rettslige utgangspunkter

Det overordnede regelverket som finnes i Grunnloven og menneskerettighetskonvensjonene gjelder for hele offentlig sektor. Barnevernet må i tillegg forholde seg til reglene i barnevernloven. Innenfor barnevernet er det likevel viktig at man er kjent med overordnede rettslige utgangspunkter og verdier.

De overordnede verdier som må balanseres er blant annet:

- retten til ytringsfrihet
- pressefrihet
- retten til privat- og familieliv
- personvern og taushetsplikt
- hensynet til barns rett til medbestemmelse
- hensynet til barnets beste
- privates rett til eiendom

- diskrimineringsvern
- retten til et forsvarlig arbeidsmiljø
- retten til et forsvarlig tjenestetilbud

I vårt samfunn er dette rettigheter som er ivaretatt i Grunnloven, internasjonale menneskerettighetskonvensjoner og i annen lovgivning. I enhver situasjon skal vi forsøke å ivareta og balansere disse verdiene, selv om det kan by på vanskelige avveininger.

Særlig står ytringsfrihet, retten til privatliv og personvern sterkt. Disse verdiene skal ivaretas så langt det er mulig i hvert enkelt tilfelle. Ytringsfrihet skal sikre åpenhet og informasjonsflyt, og er en grunnpilar for et godt og demokratisk samfunn. Personvern og vern om privatlivet skal på sin side sikre at enkeltmennesker ikke får eksponert sensitive personlige opplysninger eller røpet private forhold, uten at de har samtykket til det eller uten at opplysningene har interesse og nytte for allmennheten.

I noen sammenhenger kan det å ta bilder, film eller lydopptak innebære krenkelse av personers rett til personvern eller privatliv, mens i andre sammenhenger kan det å ha mulighet til å ta bilder, film eller lydopptak oppfylle deres rett til privatliv og ytringsfriheten. Dersom hensynet til ytringsfrihet kommer i konflikt med retten til privatliv og personvern, må rettighetene veies mot hverandre. Løsninger som i best mulig grad ivaretar disse rettighetene bør velges. Man sier man gjerne at det må være forholdsmessighet eller en balanse mellom rettighetene. Samtale, dialog og bevisstgjøring hos de berørte er viktige stikkord for å få dette til.

2.1 Restriksjoner må være saklig begrunnet og forholdsmessige

Normalt kan det ikke oppstilles absolutte regler om bilde, film og lydopptak, fordi absolutte regler ofte går for langt i å ta hensyn til kun én, eller et begrenset utvalg, av de overordnede verdiene som er nevnt ovenfor. Forbud mot bilder, film eller lydopptak kan bare pålegges andre hvis man kan *begrunne forbudet på saklig måte og det er forholdsmessig*. Det må derfor gjøres en konkret interesseavveining i det enkelte tilfelle.

Der det ikke foreligger noen klar lov eller forskriftshjemmel som gir adgang til reguleringer eller restriksjoner, kan dette bare begrunnes med taushetsplikt, retten til privatliv, hensynet til barnets beste, eller hensynet til forsvarlig drift av virksomheten. Et mulig forbud vil derfor være avhengig av situasjonen.

Det er også svært viktig at de vurderingene og avveiningene som er gjort kommer tydelig frem og blir dokumentert, enten det gjelder enkeltsituasjoner eller generelle begrensninger.

2.2 Taushetsplikt

Taushetsplikten legger begrensninger på ansattes og fosterforeldres rett til å ytre seg.

Taushetsplikten er personlig og innebærer i hovedtrekk at ansatte og fosterforeldre ikke kan ytre seg om de som er i kontakt med barnevernet. Taushetsplikten omfatter også bilder, film og lydopptak som avslører taushetsbelagte opplysninger om barnet eller familien. Taushetsplikten innebærer også en aktiv plikt til å forsøke å hindre at taushetsbelagte forhold blir kjent for andre. Den ansattes taushetsplikt kan ikke brukes som begrunnelse for å kreve at den ansatte er lojal mot ledelsen, eller for å holde tilbake generell informasjon om virksomheten.

2.3 Straffeansvar

Det vil som hovedregel være lovlig å ta bilder og film. Normalt vil det også være lovlig å ta lydopptak av samtaler en selv deltar i. Slike opptak kan likevel være straffbare dersom bildene eller filmen er spesielt krenkende, for eksempel om man avbilder andre under omklædning. Straffeansvar kan også være aktuelt dersom opptakene skjer på en måte som er plagsom eller skremmende for den som blir fotografert eller filmet, for eksempel ved at opptak gjøres av personer som forfølger en.

Det er stort sett lov til å ta bilder, film og lydopptak av andre. Dersom man deler slike bilder, film eller lydopptak for eksempel gjennom sosiale medier, uten at de som er med og kan gjenkjennes samtykker, kan man på visse vilkår ilegges straffe- eller erstatningsansvar.

2.4 Forsvarlig tjenestetilbud, drift og arbeidsmiljø

Tjenestene i barnevernet har plikt til å drive på en forsvarlig måte og tilrettelegge for at ansatte kan ivareta sin taushetsplikt. De må også sørge for at de ansattes arbeidsmiljø er fullt forsvarlig og ellers oppfyller arbeidsmiljølovgivningens krav. Samtidig skal tjenestene bidra til at offentligheten, gjennom for eksempel mediene, får best mulig tilgang på informasjon om virksomheten. Det er ledelsen som har hovedansvaret for å legge til rette for størst mulig grad av åpenhet om tjenestens virksomhet.

Siden det ikke er ulovlig for barnet eller andre å ta et skjult opptak av en samtale de selv deltar i, er det vanskelig for barnevernet å hindre slike opptak. Opptak som barnet eller andre tar og selv er del i, kan bare begrenses dersom det i den konkrete situasjonen saklig sett vil lede til et uforsvarlig tjenestetilbud eller arbeidsmiljø. I vurderingen av om det kan gjøres begrensninger, er det viktig å huske på at når barn og andre tar bilder, film eller lydopptak i barnevernet, kan dette være viktig dokumentasjon for den som er berørt. Dette gjelder kanskje særlig for barn som utsettes for tvang.

2.5 Oppbevaring og deling

Bilder, film og lydopptak skal oppbevares på en sikker måte, og i henhold til gjeldende regelverk. Bilder, film og lydopptak kan ikke lagres, deles eller publiseres uten at det foreligger gyldig samtykke. Det er virksomheten og ledelsen ved virksomheten som har hovedansvaret for å sikre at personlige opplysninger som virksomheten har tilgang til ikke kommer på avveie eller deles i det offentlige rom.

Det er viktig å være klar over at dersom virksomheten, for eksempel en institusjon, benytter en skytjeneste for lagring av bilder, film og lydopptak, vil skytjenesten være databehandler for institusjonen. Dette forutsetter at virksomheten inngår en databehandleravtale med skytjenesten.

2.6 Beslag

Ingen kan ta fra personer mobiltelefon eller annet elektronisk eller digitalt utstyr med tvang, med mindre det foreligger et rettslig grunnlag som gir adgang til dette.

Politiet kan i særlige situasjoner ta beslag i digitalt utstyr. Journalister kan aldri fratas sitt utstyr.

2.7 Samtykke

2.7.1 Generelt om samtykke

Bilder, film og lydopptak av personer som er gjenkjennelige kan normalt ikke publiseres eller deles med andre uten at disse personene gir et gyldig samtykke.

Før publisering av bilder, film eller lydopptak i sosiale medier eller på nettsider, skal den som er gjenkjennelig på opptaket som hovedregel gi sitt uttrykkelige samtykke til slik deling eller publisering. Dette gjelder uavhengig av hvem som er fotografert – for eksempel beboere, ansatte eller andre. Noen ganger vil det være lovlig å publisere bilder uten samtykke fra personene på bildet. Dette kan for eksempel gjelde bilder tatt av større forsamlinger der personer normalt må forvente å bli fotografert, som for eksempel 17. mai-tog).

Den som samtykker skal få så mye informasjon som er nødvendig for å forstå hva vedkommende samtykker til. Det skal gis informasjon og opplysninger om hvor bilder, film eller lydopptak skal deles eller publiseres, hvilke opptak som skal legges ut og hva formålet med publiseringen er. Det bør også gis informasjon om hvilke konsekvenser publiseringen kan tenkes å få. Å forklare hvilke konsekvenser deling og publisering kan få, er særlig viktig overfor barn eller andre som ikke fullt ut er i stand til å overskue konsekvensene av deling og spredning.

Dersom tjenestestedet skal oppbevare bilder, film eller lydopptak av personer, er det nødvendig å innhente deres samtykke. Der bildet skal brukes til et nytt formål, må det innhentes et nytt samtykke.

2.7.2 Barns samtykke, medbestemmelsesrett og rett til å nekte publisering

Barn skal gis gradvis større medbestemmelsesrett i samsvar med alder og modenhet. Barn som er fylt syv år og yngre barn som er i stand til å danne egne synspunkter, skal få informasjon og mulighet til å si sin mening. Fra barnet er 12 år skal det legges stor vekt på hva barnet mener. Fra barnet er 13 år, kan barnet selv bestemme om det skal ha for eksempel egen profil i sosiale medier, og det anbefales at barn over 13 år normalt også treffer beslutning om publisering selv, men gjerne etter råd fra voksne.

Foresatte kan ikke samtykke til publisering av bilder, film eller lydopptak av eget barn dersom opptakene krenker barnets rett til privatliv.

Dersom barneverntjenesten har omsorgsansvaret for barnet vil kompetansen til å samtykke ligge hos barneverntjenesten og eventuelt til den/de som ivaretar den daglige omsorgen for barnet. I alle situasjoner må det være avklart hvem som har samtykkekompetanse, og du må sørge for at samtykke fra foresatte foreligger der det er nødvendig, før du tar eller publiserer bilder, film og lydopptak dersom samtykkekompetansen ikke ligger til barnevernet. Barnevernet har i alle situasjoner en plikt til å lytte til barnet. Der barnet ikke ønsker at det tas eller publiseres bilder, film og lydopptak, bør dette respekteres selv om foresatte har samtykket.

Er barnet først er i stand til å uttrykke motstand bør det legges til grunn at dette skyldes at handlingen vekker ubehag hos barnet. Å ta eller dele bilder, film og lydopptak som vekker følelser av ubehag hos barnet, kan neppe sies å være til barnets beste.

3 Adgangen til å begrense bilde, film og lydopptak

For barn i barnevernets omsorg, er utgangspunktet at vedtaket fra fylkesnemnda er styrende for hvilken kontakt barnet skal ha med sin familie, og hvilke begrensninger som kan gjøres. Dette gjelder også for elektronisk kommunikasjon. Hvis begrensninger i elektronisk kommunikasjon ikke er nevnt i nemndsvedtaket, er muligheten for å begrense slik kontakt snever.

Barn i barnevernets omsorg er ofte i en særlig sårbar situasjon, og vil kunne oppleve ekstra belastning ved begrensninger i bruk av elektroniske kommunikasjonsmidler. Det er derfor viktig at fosterforeldre og ansatte tar seg tid til å snakke med barnet, for å finne ut hvilke behov barnet har for privatliv og kontakt med familie og omgangskrets via mobiltelefon eller andre kommunikasjonsmidler.

Kontakt mellom barn og foreldre på telefon og sosiale medier ofte vil være verdifullt for barnet, som på den måten kan holde kontakt med biologisk familie på en enkel måte. Slik kontakt kan gi barnet informasjon om hvordan det går med foreldrene, og motsatt. Særlig kan det gjelde der barna ellers ikke kan treffe foreldrene så ofte. Å ta og dele bilder, film, lydopptak eller lignende kan derfor være viktigere for barn under barnevernets omsorg enn det er for andre barn. Det må derfor utvises særlig forståelse for at barn har noe av sitt privatliv lagret på mobiltelefonen eller annet digitalt utstyr.

I praksis er det også vanskelig å sette grenser for digital kontakt så snart barnet har egen telefon, PC eller andre digitale kommunikasjonsmidler. Det gjelder ikke minst når barnet fra 13 års alder selv kan ta i bruk sosiale medier. Eventuelle begrensninger må tilpasses hva det er rimelig og mulig å kontrollere, barnets alder, og barnets behov og ønsker.

Der barnet bor på sperret adresse, må fosterhjemmet eller institusjonen være ekstra oppmerksom på risikoen for at barnets bosted blir kjent for familien, ved spredning av informasjon i sosiale medier.

3.1 Barn i barnevernsinstitusjon

Bruk av elektroniske kommunikasjonsmidler hos barn i barnevernsinstitusjon og omsorgssentre, kan bare begrenses i tråd med de lov og forskriftshjemler² som foreligger. Ved vurdering av inngrep i barns rett til bruk av elektroniske kommunikasjonsmidler, er det viktig å ta hensyn til at dette kan innebære et betydelig inngrep både i deres ytringsfrihet og i deres rett til privatliv.

Begrensninger og reguleringer av mobiltelefonbruk, bilder, film- eller lydopptak i barnevernsinstitusjon og omsorgssentre bør skje i samråd med beboerne. Felles forståelse for bruk av mobiltelefon, fotografering, film eller lydopptak bør jevnlig tas opp i faste møter mellom institusjonens ansatte og beboere, for eksempel i husmøter eller ukemøter. Barn og voksne kan da i fellesskap finne fram til hvilke tiltak og hvilke husordensregler som bør gjelde ved institusjonen. Noe av det viktigste de voksne kan gjøre er å få barna til å forstå bakgrunnen for restriksjoner, fremfor å sette grenser som barna ikke nødvendigvis forstår bakgrunnen for.

Bilder, film eller lydopptak som ansatte tar av barn i barnevernsinstitusjon for å dokumentere hverdagsopplevelser, bør tas med institusjonens eget utstyr. Det samme gjelder for andre som yter barneverntjenester, som for eksempel ansatte i omsorgssentrene, kommunale botiltak og i

² [Forskrift om rettigheter og bruk av tvang under opphold i barnevernsinstitusjon](#)
[Retningslinjer til forskrift 15. november 2011 om rettigheter og bruk av tvang under opphold på barnevernsinstitusjon](#)

sentre for foreldre og barn. Dette for å unngå at institusjonen mister kontroll over hvor opptakene er lagret og hvem som kan få tilgang til opptakene. Institusjonen bør ha rutiner for hvordan dette skal håndteres. Institusjonen må også vurdere konkret hvor lenge materialet kan lagres, sett hen til formålet med opptaket/fotograferingen.

3.2 Barn i fosterhjem

Fosterforeldre skal gi barnet daglig omsorg og har rett til å utøve den grensesetting som naturlig hører inn under dette. Fosterforeldre har samme adgang til grensesetting som foreldre, og det forventes at fosterforeldre handler som foreldre flest i grensesettingssituasjoner. Høyesterett har sagt at fosterforeldre, som ledd i den daglige omsorgen for barnet, må kunne sette grenser for bruken av sosiale medier og nettspill, og håndheve de aldersgrensene som gjelder for slik bruk.³

Fosterforeldrene kan lage fornuftige regler om bruk av mobiltelefon og andre digitale kommunikasjonsmidler i hjemmet. Barnets beste skal alltid være styrende for hvilke regler som gjelder i fosterhjemmet. Fosterforeldrene skal lytte til barnet, og barnets synspunkter skal vektlegges i samsvar med barnets alder og modenhet.

Dersom barnet selv eier digitalt utstyr, kan fosterforeldre kun ta beslag i dette i kortere perioder og bare så langt det er nødvendig for å sørge for at barnet får nok søvn eller for å hindre at barnet kommer i kontakt med personer man er redd vil skade barnets helse og utvikling, eller for å avverge straffbare handlinger.

Dersom fosterforeldrene ønsker å dele bilder av barnet i sosiale medier, bør dette bare gjøres dersom det ikke er i strid med barnets beste. Foreldrenes meninger om slik deling bør også være avklart. Dersom foreldrene har sterke motforestillinger mot at det deles bilder av barnet, bør ikke fosterforeldrene dele bilder på sosiale medier, med mindre dette er av stor viktighet for barnet.

Det er i denne forbindelse også viktig å huske på at barn som bor i fosterhjem i så stor grad som mulig skal integreres i familien som om det er fosterforeldrenes eget barn. Dersom for eksempel fosterforeldrene legger ut et profilbilde av seg selv bare med egne barn, kan dette være i strid med barnets beste, hvis fosterbarnet føler at fosterfamilien ikke anser det som en del av familien.

³ <https://lovdata.no/dokument/HRSIV/avgjorelse/hr-2020-1967-a?q=HR-2020-1967-A>

3.3 Informasjon til barn, unge, foreldre og pårørende

De ulike tjenestene i barnevernet bør gi råd og veiledning om bilder, film og lydopptak til barna og besøkende. Informasjonen bør inneholde råd om at:

- foreldre, fosterforeldre og andre bør veilede og ha en aktiv dialog med barn om konsekvenser og formål med deling og publisering
- det kan være lurt å tenke seg om før man publiserer eller deler bilder, film og lydopptak av seg selv i sosiale medier fordi bilder, film og lydopptak kan være lett tilgjengelig for andre i mange år fremover
- foreldre og andre pårørende bør tenke seg godt om før de publiserer eller deler bilder, film og lydopptak av barn og unge i sosiale medier. Ved publisering av bilder, film og lydopptak av andres barn kreves et gyldig samtykke. Ved publisering av bilder, film og lydopptak av egne barn, må man være klar over at også dette kan kreve samtykke fra barnet selv. Også krenkelse av privatlivet til egne barn kan være straffbart
- publisering av bilder, film eller lydopptak av ansatte krever et gyldig samtykke

3.4 Der foreldrenes fotografering eller publisering er en belastning for barnet

Dersom foreldrene eller andres fotografering eller filming av eget barn for eksempel under samvær er belastende for barnet, for eksempel på grunn av intensitet eller omfang, bør barneverntjenesten i første omgang gi foreldrene veiledning. Det samme gjelder dersom foreldrene publiserer bilder, film eller lydopptak på en slik måte at barnevernet mener det er til skade eller ulempe for barnet.

Dersom foreldrene ikke lar seg veilede må barneverntjenesten vurdere om situasjonen er av en slik karakter at det er nødvendig å fremme en sak om begrensning av samvær for fylkesnemnda. Barneverntjenesten må avvente fylkesnemndas vedtak før rammene for samværet kan endres. Dersom barneverntjenesten finner det nødvendig av hensyn til barnet, kan likevel samværet midlertidig begrenses, stoppes eller reguleres på annen måte. Dette vil kun være aktuelt dersom barnet utsettes for store belastninger. Barneverntjenesten må i slike tilfeller umiddelbart fremme en sak for fylkesnemnda

3.5 Når andres oppførsel oppleves plagsom

Dersom andres fotografering, film- eller lydopptak oppleves som plagsom eller forstyrrende, eller dersom det er risiko for at noen får sitt personvern eller privatliv krenket, bør dette forklares for den som gjør opptak, med anmodning om at vedkommende avslutter opptaket. Ønsker ikke personen å følge anmodningen, bør følgende vurderes:

- Dersom den som gjør opptak er journalist og kan fremvise presseidentifikasjon, bør den ansatte snakke med journalisten, og sammen med journalisten finne en felles forståelse for hvordan situasjonen skal løses.
- Dersom den som gjør opptak er bruker og må regnes som «beboer» ved institusjonen, for eksempel mindreårige i en barnevernsinstitusjon, bør den ansatte snakke med beboeren for å finne en felles forståelse for hvordan situasjonen kan løses. Tilsvarende gjelder i relasjon til pårørende.
- Dersom oppførselen til den som gjør opptak oppfattes som alvorlig plagsom eller truende, bør den ansatte vurdere å kontakte politiet.
- Dersom oppførselen til den som gjør opptak er mindre alvorlig enn i forrige punkt kan fysiske inngrep eller beslag i digitalt utstyr bare gjøres dersom det er hjemmel for dette i lov. Slik hjemmel foreligger i noen situasjoner ved barneverninstitusjoner. Journalisters utstyr kan aldri beslaglegges.

4 Medienes særskilte rolle

4.1 Medienes samfunnsrolle

Mediene har en viktig samfunnsrolle og har derfor et særlig vern mot inngrep. Dette gjelder både retten til å innhente informasjon (fotografering, filming, kildekontakt) og videreformidling (publisering). Mediene skal opplyse samfunnet og kontrollere makt- og myndighetsinstitusjoner. Kontrollfunksjonen og undersøkelsesfasen skal beskyttes. Dersom det er grunn til å begrense mediene, må det gjøres en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle. Det er ikke anledning til å nekte mediene tilgang til offentlige virksomheter uten at det er konkret og saklig begrunnet. Terskelen for å bortvise mediene skal være høy.

Tjenestene i barnevernet skal tilrettelegge for at mediene kan ivareta sin samfunnsoppgave. Dette omfatter blant annet å vise hvordan institusjoner, og andre offentlige tjenester fungerer. Mediene har et særlig ansvar for å informere om hva som skjer i samfunnet og avdekke kritikkverdige forhold.

4.2 Det er den enkeltes valg å la seg intervju

Å kunne ha kontakt med og uttale seg til mediene er en del av ytringsfriheten. Det skal så langt det er mulig, legges til rette for at brukere, beboere, pårørende og ansatte kan ha kontakt med mediene.

Barn, foreldre og andre pårørende velger selv om de vil la seg intervju av mediene. Det er medienes ansvar å innhente gyldig samtykke i forbindelse med intervjuer og filmopptak.

Tjenestestedet bør i samråd med mediene tilrettelegge for intervjuer på en slik måte at tjenestemottakere som ikke har samtykket, ikke får sitt privatliv krenket.

Når barn omtales, skal mediene ta hensyn til hvilke konsekvenser medieomtalen kan få for barnet. Dette gjelder også når foresatte har gitt sitt samtykke til eksponering. Barns identitet skal som hovedregel ikke røpes i familietvister, barnevernssaker eller rettssaker.⁴

Selv om det kan være stigmatiserende å bli identifisert som «barnevernsbarn» kan ikke dette alene være tilstrekkelig for å nekte barn å snakke med media.⁵

4.3 Adgang til virksomheten

Mediene har som utgangspunkt adgang til områder og lokaler hvor det drives offentlig virksomhet. Hensynet til tjenestenes omdømme kan ikke begrunne begrensninger i medienes arbeidsvilkår eller informasjonstilgang. Medienes adgang kan begrenses saklig ut fra hensynet til forsvarlig drift, for eksempel dersom adgangen vil innebære brudd på taushetsplikt, krenke personers privatliv, eller adgangen går ut over sikkerheten eller tjenestetilbudet.

Dersom tjenestestedet mener det er grunn til å bortvise en representant fra mediene, skal dette begrunnes særskilt. Behovet for åpenhet og ytringsfrihet skal avveies mot de hensyn som begrunner bortvisningen. Terskelen for bortvisning skal være høy, og offentlige virksomheter kan aldri bortvise medier eller forby fotografering og filming med grunnlag i eiendomsretten.

4.4 Medienes innsamlingsfase har særlig vern

Medienes rett til å innhente informasjon har særlig beskyttelse i kraft av medienes samfunnsrolle. Derfor er det viktig å skille mellom medienes innhenting av informasjon, som opptak og fotografering, og hva som til slutt publiseres. Før noe publiseres skal mediene gjøre grundige vurderinger etter Vær Varsom-plakaten (VVP), som inneholder de yrkesetiske reglene som mediene har forpliktet seg til å følge. Brudd på reglene kan klages inn til Pressens faglige utvalg (PFU).

Ingen kan frata mediene deres arbeidsverktøy, som kamera, opptaksutstyr eller notatblokker.

⁴ <https://www.nored.no/Etikk/Vaer-Varsom-plakaten> se punkt 4.8

⁵ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/horing-av-nou-2019-10-apenhet-i-grenseland/id2646308/?uid=72cf075b-7201-4cb5-9222-8f0eb0d9d75c> (Redd barnas høringsvar)

SAKSFRAMLEGG

Saksbehandler: **Kari-Marie Sandvik Stenmark**
Arkivsaksnr.: **21/209**

Arkiv: **A22**

SKOLEFRITIDSORDNINGEN - ORGANISERING AV SFO-TILBUDET

Rådmannens innstilling:

SFO-tilbudet i Beiarn omstruktureres og tilbudet gis fra skolen. Tilbudet tildeles ekstra ressurser for å prøve ut drift på skolen. Økonomisk konsekvens er kr 157.365,- som utgjør 30 % stillingsressurs. Dette finansieres i forbindelse med revidert budsjett for 2021.

Bakgrunn:

Kommunen skal ha et tilbud om skolefritidsordning (SFO) før og etter skoletid for 1. – 4. årstrinn og for barn med særskilte behov for 1. – 7. årstrinn. Kommunen er pliktig til å ha skolefritidsordningen åpen gjennom skoleåret. Det er ikke plikt til ha en slik ordning i feriene.

Etter ønske fra foreldre som hadde behov for det ble det i oktober 2019 besluttet å utvide SFO-tilbudet i Beiarn gjennom en vedtaksendring. Skolefritidsordningen drives i dag som et helårlig SFO-tilbud, dvs at tilbudet er åpent 11 måneder i året.

Saksutredning:

Der har noen år vært få deltagende barn i skolefritidsordningen. Tilbudet har fysisk vært lokalisert til hver av barnehagens avdelinger på Moldjord og Tollå. Det er nedfelt i vedtektene at dersom det er færre enn 7 barn med behov for plass bør SFO-tilbudet sees i sammenheng med barnehagetilbudet.

Noen foresatte har vært tilfreds med ordningen slik fordi det har spart dem for kjøring. Det er i vår fem barn som deltar i SFO-tilbudet, og antallet har de siste årene vært enda lavere.

Nye krav om kvalitet i SFO

Kunnskapsdepartementet kommer med en ny nasjonal rammeplanen for skolefritidsordningen som trer i kraft fra skolestart i august. Den nye rammeplanen vil være en forskrift til opplæringsloven. Alle SFO-er må følge rammeplanen. Planen vil også være åpen for lokale variasjoner og satsinger. Rammeplanen skal gi føringer for innholdet i SFO-tilbudet. Det første året skal ledere og ansatte i SFO bruker tid på å sette seg inn i rammeplanen, og reflektere over og planlegge hvordan den vil påvirke innholdet og arbeidet i SFO lokalt.

Organisering av SFO-tilbudet

Skolen har ikke en nedtegnet og klar pedagogisk plan for SFO fra tidligere.

Fra høsten viser beregninger at antall barn i alderen 1.-4 klasse som vil ha behov for SFO-plass øker. Anslagsvis vil det være 12-13 barn som vi regner med vil ha behov for

skolefritidsordning. Barnehagen vil ikke ha plass til å huse skolefritidsordningen der. Det vil også være barn med spesielle behov som vil være aktuelle deltagere skolefritidsordningen.

Slik dagens SFO-tilbud er organisert går mye av elevens tid bort i reise mellom skolen og barnehagen på Moldjord og Tollå/uteavdelingen på Lassbrenna. Reisetid er ikke et godt pedagogisk innhold for barna, og tilbudet kan sies å ha mer preg av å være en oppbevaringsplass hvor barna får tilsyn.

Vurdering:

Det vurderes å flytte skolefritidsordningen til skolen. Dette er et strukturelt grep som vi mener vil bidra til å øke kvaliteten i tilbudet. Når barna er på SFO på skolen vil de være i de samme lokalene som de bruker gjennom skoledagen. Her har de tingene sine. Skolebarna føler større tilhørighet og identitet til skolen enn til barnehagen nå som de er større og ferdig med barnehagen. På skolen og på skolens uteområder kan de føle seg mer betydningsfull. Samtidig vil innholdet i dagen bli mer aktiviteter og skyss blir ikke en del av tilbudet. Dette vil forbedre kvaliteten på tilbudet barna får i SFO. Ref til den nye rammeplanen som kommer og hvor det stilles kvalitetsmessige krav.

Det vil også være barn med spesielle behov som forventes som deltagere i tilbudet.

De personellmessige ressursene som jobber med SFO i dagens ordning har en arbeidstidsordning som følger skoleåret.

Skolen har i dag totalt 330 % ressurser som brukes innenfor skole og SFO, fordelt på

140 % assistent,

89 % vernepleier

100 % miljøterapeut

Alle, unntatt miljøterapeuten har arbeidsår som følger skoleåret. Miljøterapeuten som har vanlig arbeidsår og brukes i skolerferier i barnehagen. Utenom skoleåret lånes ressurser fra barnehagens personell til tilsyn og omsorg for de få barna som deltar i SFO-tilbudet.

Et SFO-tilbud i skolens lokaler som også har åpent i skolens ferier trenger minimum to personer i delvis overlappende turnus. SFO-tilbud på skolen trenger ekstra for å drifte de 7 ukene i sommerperioden da skolen er stengt. SFO tilbudet har stengt for ferie i 2 uker.

Daglig bemanning i 7 arbeidsuker: Person 1 kl 07:30-15:00

Person 2 kl 08:30-16:00

Dette utgjør 30 % ressurs, som med utgangspunkt i fagarbeider lønn betyr kr 157 365 inkl sos utgifter på årsbasis. Det bes om en ekstra bevilgning for å prøve ut dette tilbudet. Vi ser det slik at denne organiseringen vil gi et bedre tilbud. Vi tror også at foresatte og barna trenger å bli kjent med tilbudet og at vi da vil se større interesse for det. Det vil være gunstig å prøve dette ut nå med tanke på planlegging av ny skole, flerbrukshus og basseng.

rådmann

Til
Beiarn Kommunestyre
v/ordfører Andre Kristoffersen

Fra
Beiarn arbeiderparti
v/nestleder Linda T. Moen

Spørsmål til kommunestyremøtet til møtet den 11.05.21

På nyåret 2021 ble det orientert til diverse politiske utvalg om at Nordland Fylkeskommune ønsket innspill fra kommunene angående behov for flere leskur. Dette skulle svares på innen utgangen av mars måned 2021.

Mitt spørsmål er om denne tilbakemeldingen er gjort fra Beiarn kommune? Jeg registrer også at det er flyttet på leskur internt i kommunen for å dekke akutte behov. Derfor er det uten tvil behov for flere leskur da det er holdeplasser hvor skolebarn og andre reisende nå ikke har tilgang på leskur, og stoppesteder hvor det innen kort tid blir skolebarn, og som ikke har leskur

Med vennlig hilsen
Beiarn arbeiderparti v/ nestleder Linda T. Moen
Tverrånes den 21.04.21

Beiarn Kommune		
Ar Saknr.	21/153	2
Ark.kode P		1971/21
21 APR 2021		
Ark.kode S	N00	
Ark.kode G	Saksbeh.	KARI
Kassas nr.	Gjeldning	

SKOLERUTE 2021-2022

	Man	Tirs	Ons	Tor	Fre	Sum	Merknader
August	2	2	1	1	1	7	Skolestart 23. august
September	4	4	5	5	4	22	
Oktober	4	4	3	3	4	18	Høstferie 6.-8.oktober
November	5	5	4	4	3	21	Elevfri 19. november
Desember	3	3	3	3	3	15	Siste skoledag 21. desember
Januar	4	4	4	4	4	20	Skolestart 4. januar
Februar	3	4	4	4	4	19	Vinterferie uke 9: 28.feb-04. mars
Mars	4	4	4	3	3	18	
April	2	2	3	3	4	14	Påskeferie: 11.-19.april
Mai	5	4	4	3	3	19	Elevfri 27.mai
Juni	2	3	4	4	3	16	Pinse 4.-6.juni Siste skoledag 23. juni *Elevfri 23.juni
Sum	38	39	39	37	36	190	

Fridager for elevene

Høstferie 6.-8 oktober
Elevfri 19. november
Juleferie 22.desember – 3.januar
Vinterferie 28. feb-04.mars
Påskeferie 11.-19.april
Elevfri 27.mai
Pinse 04.-06.juni
*Elevfri 23.juni –skoles inn jul/sommer avslutning.

Planleggingsdager skolen

17.-,18.-, 19.- og 20. august
19.april
23.juni

Avtaledokument for rådgivningsoppdrag etter NS 8402**Prosjekt: FORPROSJEKT - NY SKOLE, FLERBRUKSHALL OG BASSENG****BEIARN
kommune**

Mellom partene angitt i pkt. 1 nedenfor er det i dag inngått følgende kontrakt:

1. PARTENE**1.1. Oppdragsgiver****1.1.1. Navn: Beiarn kommune****1.1.2. Organisasjonsnr. : 961 147 867****1.1.3. Adresse: Nedre Beiarveien 906****1.1.4. Postnr./Poststed: 8110 Moldjord****1.1.5. Telefon: 755 69000****1.1.6. Mobiltelefon: 957 46 362 (Geir Hansen)****1.1.7. E-postadresse: post@beiarn.kommune.no****1.2. Rådgiver****1.2.1. Navn: HRP Prosjekt AS****1.2.2. Organisasjonsnr.: 988 889 245****1.2.3. Adresse: Dronning Eufemiasgate 16****1.2.4. Postnr./Poststed: 0191 OSLO****1.2.5. Telefon: 468 05555**

Beiarn Kommune		
Ansatt	20/882	22 1990/21
22 APR 2021		
Ansatt P	614	
Ansatt S	KARI	
Ansatt H		
Ansatt M		

1.2.6. Mobiltelefon: **952 58 510** (Nicklas Berlin Nilssen)

1.2.7. E-postadresse: marked@hrprosjekt.no

2. PARTENES REPRESENTANTER

2.1. Oppdragsgiverens representant er:

2.1.1. Navn: **Kari-Marie Stenmark** - Kommunalleder oppvekst - kultur

2.1.2. Telefonnr. : **481 60 037**

2.1.3. Adresse: **Nedre Beiarveien 906**

2.1.4. Postnr./Poststed: **8110 Moldjord**

2.1.5. E-postadresse: kari-marie.sandvik.stenmark@beiarn.kommune.no

2.2. Rådgivers representant er:

2.2.1. Navn: **Ingrid Gåsvik Eklund** – Oppdragets prosjektleder

2.2.2. Adresse: **Dronning Eufemiasgate 16**

2.2.3. Postnr./Poststed **0191 OSLO**

2.2.4. Telefon: **975 12 226**

2.2.5. E-postadresse: ige@hrprosjekt.no

3. OPPDRAGETS OMFANG

Rådgiver påtar seg oppdraget med skisse/forprosjekt inkludert grunnundersøkelse og reguleringsplan for prosjektet; Ny skole, flerbrukshall og basseng, Beiarn kommune - slik dette er beskrevet i konkurransedokumentene med vedlegg.

Kontrakten gjennomføres som et rådgivningsoppdrag honorert etter fast pris etter NS 8402:2010 med de endringer som følger av kontraktsdokumentene.

4. KONTRAKTSDOKUMENTENE OG KONTRAKTSBESTEMMELSER

4.1. Alminnelige kontraktsbestemmelser

For denne kontrakten gjelder NS 8402:2010 Alminnelige kontraktsbestemmelser for prosjekteringsoppdrag, med de tilføyelser og endringer som fremgår nedenfor.

4.2. Kontrakten

(Endring i forhold til NS 8402:2010 pkt. 3.)

Kontrakten består av følgende kontraktsdokumenter:

- a) Dette avtaledokumentet.
- b) Konkurransesgrunnlaget
- c) Rådgivers tilbud.
- d) NS 8402:2010.

Inneholder kontraktsdokumentene bestemmelser som strider mot hverandre, skal de gjelde i den rekkefølge som er nevnt ovenfor.

For øvrig gjelder deretter NS 8402:2010 pkt. 3.

5. PRISEN FOR OPPDRAGET

Prisen som inkluderer alle arbeider i forprosjektfasen, samt opsjonspris på arbeider i kontraheringsfasen fremkommer i revidert tilbud av 16.03.2021 fra HRP med kr 2.000.064,- eks mva. Sum kr 2.500.080,- inkludert mva

5.1. Oppdraget skal utføres som fast pris:

5.1.1. Avtalte pris for arbeider i forprosjektfasen, fremkommer i prisvedleggets kapittel 1. Avtalt opsjonspris for arbeider i kontraheringsfasen fremkommer i prisvedleggets kapittel 2. Avtalte timepriser ved eventuelle andre arbeider

utenom, fremkommer på side 1 i prisvedlegget som er knyttet til tilbyders tilbud.

6. INDEKSREGULERING

Tilbudte priser er faste og indeksreguleres ikke. Gjelder også opsjonsprisen.

7. TIDSFRISTER

7.1. Tidsfrister for Rådgiver:

7.1.1. Påbegynnelse av oppdraget: Ved kontraktsinngåelse.

7.1.2. Tidsfrister ellers følger den skisserte tidplanen i konkurransegrunnlaget.

8. UNDERSKRIFTER

Dette avtaledokumentet er utferdiget i to eksemplarer, med ett eksemplar til hver av partene.

Meldjord 22/4-21 Kristoffer
Sted og dato underskrift oppdragsgiver

Oslo, 21.04.2021
Sted og dato underskrift rådgiver

Stortinget
Stortingspolitikere fra Nordland
Fylkeslagene for partier i Nordland
Kommunene i Nordland og Troms og Finnmark

Saksb.: Wivi Andersen Severinsen		
Behandlingskomite		
Ar. Saksnr.	Saks nr.	Behandlingskomite
20/28	57	1999/21
23 APR 2021		
A20		
KARI		

Uttalelse fra Meløy kommune - Styrk, ikke legg ned utdanningsinstitusjonen på Nesna

Bakgrunn

Nasjonen Norge står overfor en stor omstilling og skal over fra en oljestyrt økonomi til en mer fastlandsorientert økonomi. Dette kommer til å sette et større fokus på naturgitte, komparative fortrinn og naturressursene som landet har. Over 80% av disse ressursene ligger i nord.

Dersom potensialet skal hentes ut, og bidra til en nødvendig omstilling, må det være attraktivt å bo og leve i nord. Det grønne skiftet krever satsing nært ressursene og da må vi styrke kompetansen og utvikle attraktive lokalsamfunn der det grønne skiftet skal tas.

Samtidig går verden går inn i en ny fase av industrialisering, den digitale industrialiseringen.

Kommunene i Nord-Norge har alle bygdeskoler. Mindre skoler der det blir helt naturlig med sammenslåtte klasser, og større spenn i barnas alder i de ulike fagene. Det gjør at lærerne må ha en større bredde i fagkunnskapen sin, slik allmennlæreren hadde, men og kompetanse på digitale løsninger og en annen pedagogikk.

I tillegg er det et generasjonsskifte under oppseiling i kommunene, svært mange lærere vil gå av de neste 5 årene, og det samtidig som en kompetansereform er igangsatt med krav til spesialisering i enkeltfag. Det er et regnestykke som ikke går opp og som setter distriksskolene og dermed og distriktskommunene under stort press.

Professor i pedagogikk, Peder Haug, er kritisk til effekten av de mange utdanningsreformene siste 20 åra. Han mener en stadig sterkere spesialisering forsterker sentraliseringa og gjør det vanskeligere å sikre lærere til mindre skuler. Det er en utfordring som har blitt tydeligere år for år når meløyskolen skal rekruttere.

Rapporten fra Demografiutvalget, ledet av Viktor Normann, viser til mange studier som kaster lys over hvordan desentralisert utdanning kan være en del av løsningen. Blant annet er «rural eksponering», gjennom utdanning og praksis, viktig for å gjøre flere kjent med jobbmulighetene og livet som finnes i distriktene. En løsning utvalget peker på er mer praksis i distriktskommunene. Og

de påpeker at arbeidsgivere, og det mener Meløy kommune og særlig må rettes mot kommunene som rekrutterer til tjenestene sine, har også et ansvar for at jobbene i distriktet er interessante og gode.

Skolen har en nøkkelfunksjon i et velfungerende samfunn. Skolen er viktig for å beholde de innbyggeren vi har, tiltrekke oss nye og dermed skape bolyst og blilyst. Skolen er hjertet i bygdene, og en god skole og et godt oppvekstmiljø er viktig for at ungdommene skal komme tilbake etter endt utdanning.

Distriktene har utfordringer og muligheter som ikke byen har. Enhetsskolen kan ikke ensidig bygges på byenes premisser. Distriktene må ha en skole som er tilpasset distriktene.

Meløy kommune mener at et samspill mellom næringsliv og lokalsamfunn, satsing på fiberutbygging og deretter 5G, og å utvikle digitale ferdigheter, kan fremtidens skole utvikles til beste for våre barn og unge. Samtidig styrker det kommunene der naturressursene gir særlig mulighet til utvikling av fremtidens arbeidsplasser.

For Nord-Norge er det et stort paradoks at Høgskolen i Nesna er besluttet lagt ned. Det er et feilgrep og en misforstått satsing på sentralisering av utdanningene. Det svekker muligheten til å utvikle attraktive lokalsamfunn som har behov for kompetanse innen undervisning. Denne kompetansen er viktig å ta vare på og videreutvikle inn mot omstillingen som nasjonen trenger.

Meløy kommunes innbyggere har over mange år hatt stor nytte av det desentraliserte studietilbudet på Nesna, mange barnehagelærere og lærere har tatt sin utdanning der og etter hvert fått jobb i Meløy kommune. Nå haster det å gjøre noe for å berge dette skoletilbudet og sørge for at søknadsprosessen for nye søkere ikke blir stanset og å støtte forslaget om reetablering av høyere utdanning på campus Nesna.

Kort historikk om Nesna:

- På Nesna har høyere utdanning tradisjon helt tilbake til 1918. Etter 98 år som selvstendig utdanningssted, ble daværende Høgskolen i Nesna (HiNe) høgskolen en del av Nord universitet i 2016.
- Før fusjonen var det 1200 studenter på Nesna. I dag er det 470 studenter på Nesna – alle samlingsbaserte.
- 26. juni 2018 vedtok styret i Nord universitet på et møte på Værnes at studiestedene på Nesna og i Sandnessjøen skal avvikles innen tre år.
- Argumentene imot nedleggelse har blant annet vært at lærerskolen i Nesna scorer høyt på både resultater og elevtilfredshet, og at skolene er viktig for lærerrekrutteringen i distriktet. Det ble samlet inn 12.000 underskrifter mot nedlegging.

Meløy kommune vedtok følgende uttalelse i kommunestyret 25. mars 2021:

- Arbeidet med reetablering av den tidligere høyskolen i Nesna som en fullverdig høyere utdanningsinstitusjon med grunnskole- og barnehagelærerutdanning må starte nå i 2021.
- Utdanningen på Nesna må i stedet for å nedlegges, styrkes, slik at den forsterker en lærerutdanning for fremtiden skole i distriktene, med den bredden i fag, det pedagogiske opplegget og de digitale ferdighetene som skal til få å fortsette utviklingen av attraktive lokalsamfunn nært ressursene våre.
- Det må videre utredes hvilke andre studietilbud som kan lokaliseres til utdanningsmiljøet på Nesna for å ivareta regionalt kompetansebehov innen profesjonsutdanninger og fagområder som særlig kommunene i nord har behov for slik at vi kan sikre bærekraftige tjenester til befolkningen også i fremtiden.
- Det må legges til rette for at utdanningen på Nesna også kan bruke sin kompetanse og utvikle digitale ferdigheter slik at de kan tilby samlingsbaserte studietilbud lokalisert til andre studiesteder i Nord-Norge.
- I påvente av reetableringen av høgskoletilbudet på Nesna, må Nord universitet pålegges å videreføre undervisning ved Campus Nesna, samt lyse ut studieplasser for studieåret 2021-2022 i Samordnet opptak for 2021.

Med hilsen

Wivi Andersen Severinsen
Konsulent

Dokumentet er elektronisk godkjent og ekspedert uten signatur.

Bodø Kommune		
Ar Saknr	Ar Sak	Ar Sak nr
20/264	6	2247/21
05 MAI 2021		
Ar Sak nr	Ar Sak	Ar Sak nr
600		
Ar Sak nr	Ar Sak	Ar Sak nr
		LM

Kommunen

Vedlegg:

OSO-sak 02-2021 Etablering av helsefellesskap – kommunale vedtak - orientering

Deres ref.:

Vår ref.:

2020/6339

Saksbehandler:

Trude Kristin Kristensen

Sted/dato:

Bodø, 03.05.2021

Brev til kommunene i tråd med vedtak i OSO-sak 20-2021

Etablering av Helsefellesskap Nordlandssykehuset HF og kommunene

I OSO- møte 26. april 2021 ble det lagt frem en orienteringssak (OSO-sak 20-2021) om etablering av Helsefellesskap for vårt foretaksområde. OSO er fornøyd med at 18 av 20 kommuner ønsker tilslutning til helsefellesskap med konsensusprinsippet som en økt forpliktelse i samhandlingsarbeidet videre. Det første partnerskapsmøtet er nå planlagt til 23. september 2021 og OSO har god tro på at alle kommuner har tilsluttet seg etablering av helsefellesskap til da.

Samtlige vedtak viser også at det er enighet om å opprette til sammen 100% stilling som kommunal samhandlingsleder. Dette mener OSO vil være avgjørende for likeverdigheten mellom kommunene og foretaket i samhandlingsspørsmål, og en forutsetning for at vi sammen skal klare å oppnå konsensus i viktige samhandlingsspørsmål i fremtiden.

OSO tar til orientering at det er gjort ulike vedtak i kommunene på organisering av denne stillingen. Kommunene i Vesterålen og de fleste i Lofoten ønsker en organisering med en samhandlingsleder i 60% stilling lokalisert til Salten og en til to koordinator(er) i Lofoten/Vesterålen i til sammen 40 % stilling. Samtlige kommuner i Salten ønsker en kommunal samhandlingsleder i 100% stilling.

På bakgrunn av ulik tilnærming vil det være nødvendig at kommunene kommer til en avklaring om hvordan stillingen som kommunal samhandlingsleder skal organiseres. Dette for at etableringen av Helsefellesskapet skal skje på best mulig måte og for at arbeidet i Helsefellesskapet skal komme raskt i gang etter etablering. Nordlandssykehuset HF og kommunene som er i ansvarsområdet, legger for tiden ned et omfattende arbeid for å få etablert helsefellesskapet etter de prinsipper som kommunestyrene og OSO har vedtatt.

Arbeidet pågår i det som kalles Klinisk samarbeidsutvalg med 6 medlemmer + sekretær.

Fra kommunene deltar kommunedirektøren i Sortland kommune, kommunaldirektør Helse Bodø kommune og ordføreren i Vestvågøy kommune. Det endelige arbeidet fremlegges for OSO 2. juni.

Det ble med dette som bakgrunn gjort vedtak i OSO den 26. april 2021 om at det skulle sendes ut brev til alle kommunene med oppfordring om å komme til enighet om hvordan stillingen skal organiseres. Det vises til OSO sitt aktuelle vedtak pkt 2:

OSO sender i tråd med tidligere vedtak i sak 24/20 brev til kommunene om å komme til enighet om hvordan stillingen som kommunal samhandlingsleder skal organiseres.

Med vennlig hilsen

Leder Overordnet samarbeidsorgan
Marion Celius

Og

Trude Kristin Kristensen
Avdelingsleder
Samhandlingsavdelingen

LOKAL FORVALTNING AV STATSGRUNN

Saksbehandler: Ole Petter Nybakk
Arkivsaksnr.: 20/930

Arkiv: 020

Saksnr.:	Utvalg	Møtedato
22/21	Formannskapet	26.05.2021
18/21	Beiarn Kommunestyre	11.05.2021

Rådmannens innstilling:

Beiarn Formannskap gis myndighet til å vurdere å stevne og til faktisk å stevne staten v/regjeringsadvokaten for å oppnå lokal forvaltning av statsallmenningen i kommunen.

Kommunens utgifter til en eventuell juridisk prosess dekkes over næringsfondet.

Saksutredning:

Fjelloven (6. juni 1975) regulerer utnyttingen av rettigheter og herligheter i statsallmenningene. Loven er laget for å lovfeste og beskytte bruksrettighetene til statsgrunn i utmarka.

Loven regulerer beite, seterdrift, jakt, fangst og fiske, men den gjelder ikke hogstrett og skogsdrift.

Retten til allmenningsbruk ligger til de bygder og grender som fra gammel tid har slik rett. Rett som er knyttet til jordbrukseiendom kan bare utnyttes så langt det skjer i tilknytning til driften av eiendommen som jordbruk, og så lenge eiendommen blir drevet som jordbruk.

I hver kommune der det er statsallmenning (vår merknad; her opprinnelig statsgrunn) skal det være fjellstyre. Beiarn har opprinnelig statsgrunn. Det er slått fast av Utmarkskommisjonen i 1990/91 og stadfestet av Høyesterett (Skjerstad/Beiardommen) i 1992.

Fjelloven gjelder ikke i Nordland og Troms – på tross av nevnte dom og på tross av en betydelig innsats fra mange i tiden både før og etter høyesterettsdommen.

Bakgrunn:

Kommunestyret utfordres i denne saka til å ta stilling til om Beiarn kommune, eventuelt sammen med en eller flere kommuner, skal stevne Staten eller ikke.

I svært stor grad stiller saka da strategiske spørsmål. Mål og begrunnelse oppfattes av rådmannen å være gitt. Det må være en helt annen likhet i forvaltningen av statlig eid utmark i landet enn det nå er. Men hvordan kommer man dit? Vil en rettslig prosess nå være det riktige strategiske valget, eller vil en videre politisk prosess være det rette? Hva med en kombinasjon?

For å sikre at kommunestyret har en oppdatert og felles kunnskapsbase når saka skal avgjøres,

ble det avholdt seminar om forholdet 23. april då. Seminaret var tilrettelagt for også andre berørte kommuners ordførere og det var innlegg fra flere aktører som har jobbet lenge og grundig med sakskomplekset – og som ennå gjør det. Innledere til debatt var adv. Caroline Lund fra Lund & Co (sekretær til Utmærskommunenenes sammenslutning, USS), adv Ole Jacob Helmen (Norges Bondelag), leder av fjellstyresambandet i Sør-Norge Jan Borgnes, leder av USS Hanne Velure, mens Lasse Våg fra Lund & Co tok seg av oppsummeringen etter en viktig debatt. Særlig nevnes at Bardu kommunes ordfører Thoralf Heimdal tok stilling til egen kommunes strategi direkte i møtet. Han redegjorde for at Bardu kom til å ta ut stevning mot Staten i saka – og han oppfordret flere kommuner til å gjøre det samme – særlig Beiarn.

I lys av Skjerstad/Beiarn-dommen settes Beiarn kommune i en spesiell stilling dersom det strategiske valget blir stevning av Staten.

Beiarn kommune har fulgt opp den gamle Høyesteretsdommen på flere måter og med jevne mellomrom, men Landbruksdepartementet (som er foretaksstyre for Statskog) og flere landbruksministre har satt seg imot oppnevning av lokalt fjellstyre. Heller ikke en annenledes fordeling av inntektene fra de lokale ressursene enn i dag (all inntekt til Statskog) er blitt akseptert.

Sist Beiarn kommune selv engasjerte seg var ifm høringen til NOU 2018:11, Ny fjellov. Her gav vi en tydelig tilbakemelding. Uttalelsen følger som vedlegg i saka.

I tillegg er det slik at stortingsrepresentanter, den siste tiden særlig Siw Mossleth (Sp), har stilt spørsmål til statsråden (landbruksministeren). Mossleth fikk siste svar fra Landbruks- og matminister Bollestad 1. februar -21, som følger: «...regjeringen (har) ikke tatt stilling til spørsmålet om å innføre fjelloven i Nordland og Troms, men regjeringen vil ta stilling til spørsmålet parallellt med at den tar stilling til forslaget fra Samerettsutvalget II om ny forvaltningsordning for Nordland og Troms i NOU 2007:13, Den nye sameretten. Stortinget vil bli orientert om dette på egnet måte.»

Vurdering:

Statskog er den desidert største grunneieren i Beiarn med ca 64 % av landarealet. Både fra politisk hold og fra administrasjonen er det gitt uttrykk for at vi forventer at en slik grunneier yter direkte lokal innsats i forvaltningsarbeid og i lokal næringsutvikling. Rådmannen vurderer at de lokale forventningene pr dato ikke er innfridd.

Det anmerkes at dialogen mellom kommuneorganisasjonen og statsforetaket er bra og at ulike konkrete tiltak er til debatt og vurdering. Blant annet arbeider Statskog aktivt ifm kommunens rullering av arealdelen, de er pådrivere i prosjektet Arena Beiarn og det er ikke lenge siden de ble utfordret til å ta en mer direkte rolle i etableringen av laksetrappene i Høgforsen og Bruforsen, hvor de faktisk er grunneiere. Statskog sitt utkast til avtale med Beiarelva SA ad trappene er til vurdering i disse dager. Ordføreren har invitert Statskog sin ledelse til Beiarn i nær framtid. Kommunen håper å få bekreftet et større engasjement og også et finansielt ansvar i slikt møte.

Forholdet til Statskog nevnes fordi det har direkte relevans til fjellovsaka. Inntektene fra et fjellstyre, hvor altså fjelloven er virksom, deles mellom aktørene og en ikke ubetydelig andel tilfaller lokalsamfunnene. I Nordland og Troms tilfaller alle inntekter Statskog. Om noe skal

havne lokalt, så er det i tilfelle basert på søknader og ordninger – eller tiltak Statskog av egen fri vilje setter i gang med, i forståelse med kommunens planmessige og forvaltningsmessige ansvar.

Å stevne staten har fremkommet som en stadig mer aktuell løsning for å få en endelig avgjørelse av en svært så langvarig sak. Selv om vi ser at sentralpolitiske krefter nå er i sving i retning mer likhet for loven, synes stevning å være aktuelt i tillegg til et politisk klokt håndtverk. Saken er åpenbart politisk. Rådmannen vil av den grunn ikke gjøre ytterligere vurderinger av hvilken strategi som kan eller bør velges.

En juridisk prosess må ventes å bli både langvarig og kostbar. Rådmannen vurderer at saken er av en karakter som innbyr til å gå gjennom hele rettssystemet og til Høyesterett dersom den ikke blir stanset underveis. For eksempel som følge av en politisk avklaring.

Fra USS er det tatt initiativ til en kostnadsdeling for det forholdet at en rettslig prosess velges. Aktørene har ikke hatt tid til å svare på denne, men inntil videre innebærer forslaget at hver av de 11 kommunene som faktisk har oppnevnt fjellstyrer uten å få disse godkjent skal bidra med kr. 50.000 hver. USS planlegges å bidra med kr. 100.000 og Fjellstyresambandet og Bondelaget det samme.

Saken kan belyses ytterligere i behandlingen, men det strategiske valget må politikken være forberedt på å ta på et utfordrende og lite oversiktlig grunnlag.

Vedlegg:

Avtale med adv Lund & Co – (meldt blant referatene til dagens møte)

Notat av 22. feb. 2019: Kommunens uttalelse til NOU 2018:11

Presseoppslag 6. mai med intervju av Linda Hofstad Helleland (H)

Ikke trykket: Utdrag fra foilserie fra USS vil bli gjennomgått på møtet

Ikke trykket: Lovdata - Lov om utnyttning av rettar og lunnar mm.

Loven deler landet i to – nå mener Høyre de har funnet løsningen på «problemet»

Høyre vil endre reglene som stanser ved fylkesgrensa til Nordland. Det er ikke første gang.

I Sør-Norge gjelder fjelloven, i Finnmark gjelder finnmarksloven, mens i Nordland og Troms er det Statskog som bestemmer og tar betalt på statseid grunn.

GRAFIKK: EGIL URSIN / NRK

Kai Jæger Kristoffersen Journalist

Lars Egil Mogård Journalist

Andreas Nilsen Trygstad Journalist

Publisert i går kl. 11:05 Oppdatert i går kl. 12:22

Fjelloven gir lokalbefolkningen rett til å bestemme over statseide områder. I mange år har den vært gjeldende sør i landet.

Ved fylkesgrensen til Nordland stanser derimot loven.

Her tar Statskog tar over ansvaret.

Det betyr at inntektene fra disse områdene, flerfoldige millioner, går til Statskog.

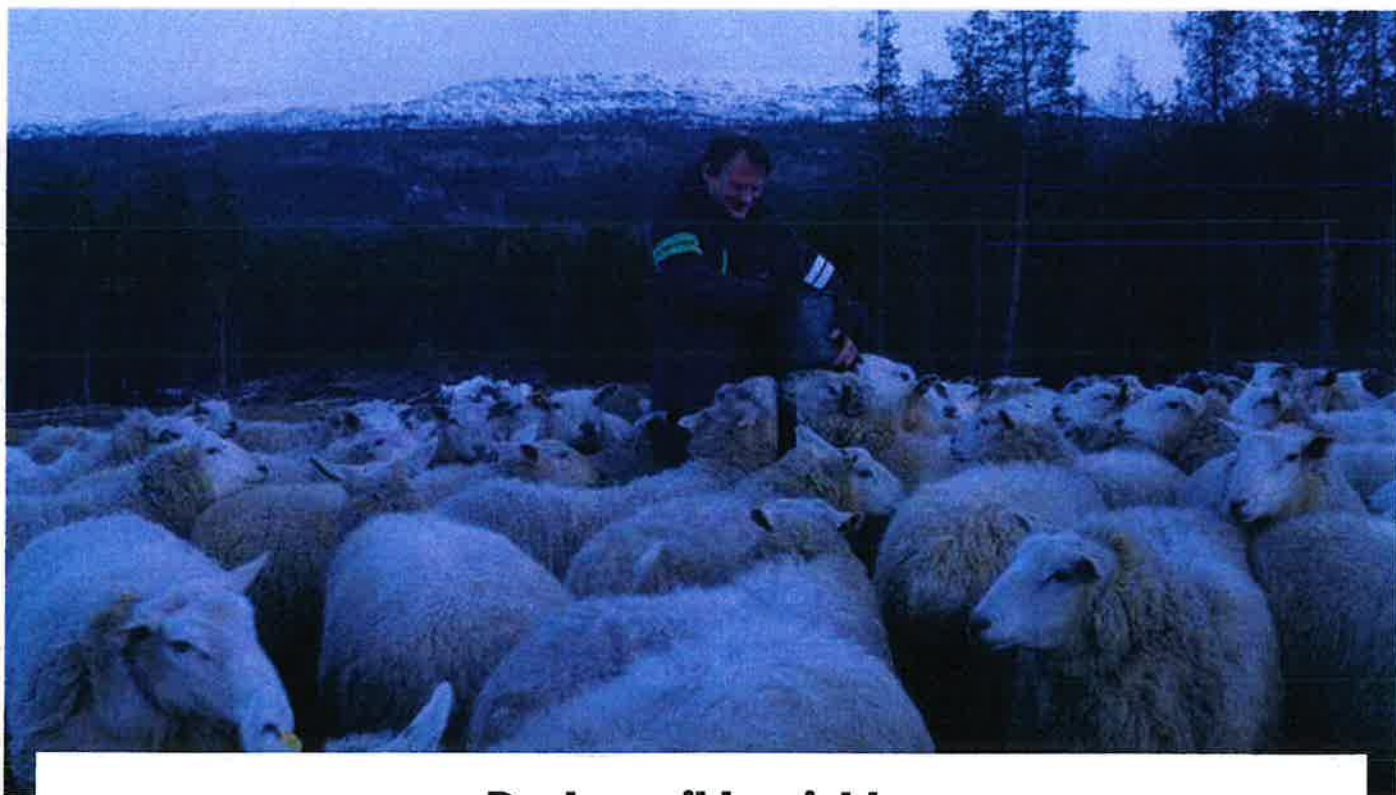
Nå vil leder i Høyres programkomité, Linda Hofstad Helleland, endre reglene.

– Vi ønsker å innføre en forvaltningsordning for statseid grunn i Nordland og Troms, som gir lokalsamfunnene større innflytelse og involvering.

Hun mener dagens ordning der Statskog eier statens grunn som en privat eier, ikke er en god løsning.

– Derfor håper vi at vi får med oss Høyres landsmøte på dette forslaget, sier hun.

Målet er å få vedtatt ordningen på Høyres landsmøte i midten av mai.

Der loven ikke gjelder

En gammel idé

Ideen er ikke akkurat ny.

For 13 år siden, i 2007, foreslo Samerettsutvalgets (SRU2) en modell etter Fjellevens prinsipper.

Først 10 år senere, i 2017, vedtok nettopp Høyres landsmøte [at Fjelleven også skulle gjelde i Nordland og Troms](#).

Enda har det ikke skjedd noe av betydning. Forskjellen er der fremdeles.

– I 2017 vedtok Høyres landsmøte å innføre lokal forvaltning. Hva er nytt med dagens forslag, Helleland?

– Da vedtok man et forslag til en fjellov. Det er mange fragmenterte statseierskap i nord, sammenlignet med i sør. Dette er problemstillinger som samerettsutvalget har diskutert, og som vi mener at vi må gå inn i for å sikre.

– Det gjorde man ikke i vedtaket for fire år siden?

– Vi mener det vil være til gagn for Nordland og Troms om vi innfører en forvaltningsordning som er bedre enn Fjelleven. Vi er opptatte av at man lokalt skal få større innflytelse og verdiskaping, samtidig som man ivaretar samiske interesser.

Leder for programkomiteen til Høyre, Linda Hofstad Helleland.

Fjelleven

- › Er lov om utnytting av rettar og lunnende (herligheter) m.m.
- › Loven ble laget for å lovfeste og beskytte de bruksrettighetene jordbruksbefolkningen har i utmarka.
- › Loven regulerer beite, seterdrift, jakt, fangst og fiske, men gjelder ikke for skogsdrift og hugstrettigheter.
- › Retten til allmenningsbruk ligger til bygd eller grend som fra gammel tid har hatt slik rett.
- › Også andre norske statsborgere og utlendinger bosatt i landet kan få tillatelse til å drive jakt og fiske.

- › Tillatelse til fiske kan også gis til utlendinger som ikke bor i landet.
- › I hver kommune der det er statsallmenning, skal det være et fjellstyre som administrerer bruken av den.

Kilder: Store norske leksikon/Øyvind Ravna, professor ved UiT

Gjelder ikke i Nord-Norge:

- › På 1600-tallet solgte dansk kongen allmenninger i Nord-Norge til private godseiere.
- › Da staten kjøpte tilbake landområdene mente de at de kjøpte dem tilbake uten allmenningsretter som lokalbefolkningen har krav på, og som senere er blitt lovfestet i fjelloven.

Kilde: Øyvind Ravna, professor ved UiT

– Skjedd ingenting på 13 år

Om forslaget skulle bli vedtatt på Stortinget, vil det gi store muligheter i nord, mener Helleland.

– Dette vil gi Nordland og Troms økt lokalt selvstyre. Med en ny forvaltningsordning vil det bli mulighet for større innflytelse og involvering fra de lokale.

Det samme tenker sauebonde og lokalpolitiker for Senterpartiet i Rana, Johan Petter Røssvoll.

Han var medlem av Samerettsutvalget 2, og har tidligere sagt at skjevfordelingen mellom nord og sør er «en skam».

At Høyre kommer med et sånt forslag nå, synes han derimot er positivt.

– Det har vel skjedd lite eller ingenting på 13 år. Ut ifra det Helleland sier, så vil det være veldig bra om også Høyre vil gi lokal innflytelse i offentlig eid grunn i de to fylkene. På den måten kommer vi på linje med resten av landet.

– Tror du det skjer nå, til tross for at de lovet mye det samme i 2017?

– Det er et godt spørsmål, og vi må selvsagt se at dette forslaget materialiserer seg, men jeg velger å tro på Høyre.

Thoralf Heimdal, ordfører i Bardu kommune i Troms, er også glad for Høyres forslag.

– Jeg mener det er bra at Statskog er grunneier, men at det er et lokalt selvstyre som forvalter arealene og får mesteparten av inntektene som skapes.

Johan Petter Røssvoll har lenge kjempet for å få likhet for loven i hele landet.

FOTO: ADRIAN DAHL JOHANSEN / NRK

Publisert i går kl. 11:05 Oppdatert i går kl. 12:22

Opphavsrett NRK © 2021

Ansvarlig redaktør: Thor Gjermund Eriksen

Nettsjef: Hildegunn Soldal

Notat

Til: Beiarn Formannskap
Kopi til: Ingrid Lien, Lokalutvalgsleder Skjerstad og Rune Berg, ordfører i Saltdal
Fra: Ole Petter Nybakk
Sak: FJELLOVEN

Saksnr./Arkivkode
20/930 - 020
Gradering:

Sted
MOLDJORD

Dato
22.02.2021

FJELLOVEN OG LOKALPOLITISK OPPFØLGING

Beiarn Kommunestyre behandlet i møte 22.02.2019 sak 6/19: Høringsuttalelse NOU 2018:11 Ny fjellov.

Følgende vedtak ble fattet:

Beiarn kommune stiller seg bak USS' høringsuttalelse til Statsallmenningslovutvalget NOU 2018:11, med særlig hovedvekt på punkt 3.2 – Virkeområde, der det presiseres fra USS at fjelloven allerede gjelder på den opprinnelige statsgrunnen i Nordland og Troms, som fastslått av høyesterett i Utmarkskommisjonens dom den 26. april 1990.

Kommunestyret viser også til Beiarn kommunes vedtak i sak 25/17 om innføring av fjelloven, der det presiseres at statens arealer i Beiarn allerede er statsallmenning, og at fjelloven er gjeldende. Landbruks- og Matdepartementet er kjent med kommunens vedtak.

Beiarn kommune kan ikke akseptere at kommunene i Nordland og sørlige del av Troms blir forskjellsbehandlet i forhold til resten av landet og forlanger at Fjelloven også skal gjelde hos oss.

Etter det lokale vedtaket er saken fulgt opp av blant annet stortingsrepresentant Siv Mossleth (Sp) med flere spørsmål til Statsråden, det siste pr. 25. januar då. Det inneholdt i særlig spm om Statskog, men ble besvart med 1. februar då med også en henvisning til arbeidet med Fjelloven, som følger:

Spørsmål

Siv Mossleth (Sp): I 1993 ble Statskog omorganisert til statsforetak, som styres etter resultatmål; økonomisk overskudd hvert år til statskassa. Strukturen er sentralisert, med nedbemanning ute i distriktene. Det er ikke bra for lokalkunnskap og -tilknytning. I Salten er stillingen som regionleder fjernet. Prinsippet om lokal forvaltning etter fjelloven gjelder ikke, som sør for Nordlands grense.

Hva vil statsråden gjøre med den uretten at Salten ikke har lokal forvaltning av statsallmenningene, og i tillegg mister stedlig ledelse?

Svar

Olaug Vervik Bollestad: Statskog SF ble etablert i 1993, som følge av en omorganisering av Direktoratet for statens skoger. Ved etableringen ble det vedtatt å flytte hovedkontoret fra Oslo til Namsos. Etableringen av Statskog SF sammenfalt i tid med en stor omlegging og effektivisering av skogbruket i Norge. Skogsdrift gikk over fra å være manuelt arbeid med mange skogsarbeidere til å bli utført av skogsmaskiner. I tillegg til dette måtte Statskog SF, i likhet med flere andre store skogeiere i Norge, redusere sitt hogstkvantum fordi tidligere planer og beregninger av balansekvantum hadde vist seg å være for optimistiske. Dette er en utvikling som ikke har noe med etableringen av Statskog SF å gjøre, men førte til at foretaket ikke lenger hadde bruk for så mange ansatte som tidligere og måtte nedbemanne. På tross av dette mener jeg det er feil å kalle strukturen i Statskog SF sentralisert. Tvert imot mener jeg at Statskog SF er et godt eksempel på en desentralisert virksomhet med sine om lag 110 ansatte fordelt på 18 kontorer i hele landet. Statskog SF har delt inn organisasjonen i fire regioner med hver sin regionleder. Dette er Sør-Norge, Midt-Norge, Nordland og Troms. Tidligere var Nordland i en periode delt opp i to regioner, Salten og Helgeland, med hver sin regionleder. Organiseringen av regionene, og ledelse av disse er Statskog SFs ansvar. Statskog SF vil ikke ha mindre stedlig ledelse i Nordland enn i andre deler av landet, og endringen har heller ikke medført mindre tilstedeværelse fra Statskog SF i Salten. Statskog SF opplyser at den nye fagsjefen for Fjelltjenesten er tenkt plassert i Fauske. Ved å redusere ressursbruken til administrasjon og ledelse mener Statskog SF det vil være mulig å styrke fagfunksjonene i regionen.

Når det gjelder spørsmålet om lokal forvaltning i Nord-Norge viser jeg til tidligere redegjørelser for Stortinget om oppfølging av anmodningsvedtaket om utrede å gi fjelloven samme anvendelse i Nordland og Troms, som sør for Nordland grense. Dette er omtalt i Prop. 1 S (2019–2020). Her framgår det at regjeringen ikke har tatt stilling til spørsmålet om å innføre fjelloven i Nordland og Troms, men at regjeringen vil ta stilling til spørsmålet parallelt med at den tar stilling til forslaget fra Samerettsutvalget II om ny forvaltningsordning for Nordland og Troms i NOU 2007: 13 Den nye sameretten. Stortinget vil bli orientert om dette på egnet måte.

Lokal og regional mulig oppfølging:

Beiarn kommune har hatt et kort møte med sekretariatet til USS. Vi ble derfra oppfordret til å forfølge saken, med mulig rettslig prosess anlagt mot Staten. Rådmannen mener at før vi tar stilling til alternative måter å følge opp saken på, så bør vi arrangere et webinar rettet mot lokale politikere. Dette har ordfører André Kristoffersen sagt seg enig i.

Vi har også diskutert internt om ikke gode naboer kunne bli invitert til samme webinar og interessen er litt loddet hos så vel ordfører Rune Berg i Saltdal som leder av lokalutvalget i Skjerstad, Ingrid Lien. Berg har sagt seg svært interessert i at slik webinar blir anlagt og også rettet mot Grane kommune ved ordfører Ellen Schjølberg. Lien ønsker å drøfte sak og deltakelse i møte i lokalutvalget førstkommende torsdag.

rådmannen

